Bijlage B Reactie op zienswijzen van belanghebbenden

Inhoudsopgave

1 Inleiding 2
2 Leeswijzer 3
3 ORV; lokale heffingen 4

1 Inleiding

1. In deze bijlage bij het besluit van 17 juni 2011 met kenmerk 103606_1/67 (hierna: besluit) behandelt de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (hierna: de Raad) de zienswijzen die zijn ingediend door belanghebbenden op het ontwerp-besluit van 25 februari 2011.

2. Het ontwerp-besluit van 25 februari 2011[1] (hierna: het ontwerp-besluit) heeft, als onderdeel van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure zoals bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, vanaf de aankondiging van de terinzagelegging in de Staatscourant op 25 februari 2011, nummer 3241, zes weken ter inzage gelegen. Op 4 april 2011 heeft een hoorzitting plaatsgevonden ten kantore van de Raad.

3. De Raad heeft een mondelinge zienswijze ontvangen van de volgende respondent:
   - Liander N.V. (hierna: Liander).

4. De Raad heeft binnen de wettelijke termijn schriftelijke zienswijzen ontvangen van:
   - Liander,
   - Stedin Netbeheer B.V. (hierna: Stedin), en
   - RENDO N.V. (hierna: RENDO).

[1] Ontwerp-besluit van 25 februari 2011 met kenmerk 103606_1/15, www.energiekamer.nl.

2 Leeswijzer

5. De Raad heeft de ingebrachte zienswijzen per onderwerp geclusterd, kort samengevat en genummerd. De zienswijzen van alle partijen zien op één onderwerp in het ontwerp-besluit, te weten het objectiveerbare regionale verschil (hierna: ORV) lokale heffingen.

6. Elke zienswijze is voorzien van een reactie van de Raad. Ten slotte geeft de Raad aan of een zienswijze heeft geleid tot een aanpassing van het besluit. Indien dit het geval is, geeft de Raad kort aan wat de aanpassing is geweest.

3 ORV; lokale heffingen

7. In dit hoofdstuk behandelt de Raad de zienswijzen die betrekking hebben op het ORV lokale heffingen.

Zienswijze 1 "Alternatieve methode"

8. Liander geeft aan dat zij het oneens is met het voornemen van de Raad, neergelegd in het ontwerp-besluit, om de kosten voor het ORV lokale heffingen in de begininkomsten 2007 te schatten op de kosten voor het ORV lokale heffingen in 2006. Naar mening van Liander moet de Raad hiervoor de reeds gerealiseerd gegevens uit 2007 hanteren. Liander is van mening dat dit ook volgt uit het voornemen van de Raad om de meest recente betrouwbare beschikbare data te hanteren.

9. Liander stelt voorts dat de door de Raad voorgestelde methode zich niet verdraagt met de uitspraak van het CBb van 29 juni 2010. Naar mening van Liander geeft de voorgestelde methode geen volledige vergoeding voor de kosten van het ORV lokale heffingen zoals door het CBb is opgedragen. Liander krijgt door de voorgestelde methode slechts een deel van de toegenomen kosten van het ORV lokale heffingen vergoed. Liander stelt zich op het standpunt dat de handelswijze zoals is voorgestaan door de Raad in het ontwerp-besluit niet de correcte invulling geeft aan de uitspraak van het CBb. Liander is van mening dat de Raad er zorg voor moet dragen dat de methode van nacalculatie leidt tot een exacte en volledige dekking van de totale kosten die zij voor lokale heffingen heeft gemaakt. De bevoegdheidsgrondslag voor nacalculatie, gelegen in artikel 41c, tweede lid, onderdeel c, van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) biedt naar mening van Liander voldoende ruimte voor een exacte kostendekking.

10. Liander en Stedin geven in hun zienswijzen een alternatief voor de methode zoals voorgesteld door de Raad in het ontwerp-besluit. Zij stellen voor om de werkelijke lasten jaarlijks, middels een nacalculatie, te vergelijken met de compensatie uit de toegestane inkomsten. Dit verschil wordt vervolgens vastgesteld als nacalculatiebedrag en wordt verwerkt in de eerstvolgende tariefbesluiten. Hiermee wordt een vergoeding bewerkstelligd, die gelijk is aan de daadwerkelijke kosten voor lokale heffingen. Stedin geeft hierbij aan dat zij van mening is dat de Raad bij de wijze van vergoeding van de kosten van het ORV lokale heffingen een te complexe methode heeft gekozen. Naar mening van Stedin is de door haar voorgestelde wijze van vergoeding eenvoudig en is daarom te verkiezen boven de in het ontwerp-besluit voorgestelde regeling.

11. Tevens is Liander van mening dat de door de Raad in het ontwerp-besluit voorgestelde methode van nacalculatie in strijd is met de E-wet en de bedoelingen van de wetgever. Dit omdat de Raad, naar mening van Liander, middels de nacalculatie jaarlijks rekent met een andere x-factor en dit in strijd is met artikel 41a, eerste lid, van de E-wet en de daarbij behorende parlementaire geschiedenis waaruit volgt dat de x-factor voor meerdere jaren wordt vastgesteld.

12. Liander is daarnaast van mening dat indien de Raad een nacalculatie op de eindinkomsten uitvoert, zoals hij voorstaat in het ontwerp-besluit, de Raad eenzelfde nacalculatie moet uitvoeren op de begininkomsten. Naar mening van Liander wordt in zowel de begininkomsten als de eindinkomsten een schatting gemaakt en moeten beide schattingen vervangen worden door gerealiseerde gegevens.

13. RENDO is van mening dat de gekozen methode voor vergoeding van de kosten van het ORV lokale heffingen voldoende recht doet aan de uitspraak van het CBb.

Reactie "Alternatieve methode"

14. De Raad deelt het eerstgenoemde standpunt van Liander dat het niet wenselijk is om de kosten voor het ORV lokale heffingen in de begininkomsten 2007 te schatten op het niveau van de kosten voor het ORV lokale heffingen in 2006. In het ontwerp-besluit heeft de Raad om hem moverende redenen ten aanzien van de kosten van het ORV lokale heffingen een uitzondering gemaakt op het uitgangspunt dat hij een nieuw besluit baseert op de meest recente, voor dat besluit relevante gegevens (in casu de gegevens over de gerealiseerde kosten in 2007). Naar aanleiding van de zienswijze van Liander is de Raad van mening dat hij dit standpunt moet herzien. De Raad zal derhalve bij de vaststelling van de begininkomsten geen gebruik meer maken van de kosten voor ORV lokale heffingen 2006 maar van de kosten voor het ORV lokale heffingen 2007.

15. De Raad merkt in dit verband op dat hij ook de eindinkomsten overeenkomstig dient aan te passen. Ten tijde van het nemen van onderhavig besluit zijn de kosten voor het ORV lokale heffingen 2010 – dus de kosten aan het einde van de reguleringsperiode – reeds bekend. Gelet op het hiervoor besproken uitgangspunt, zal de Raad bij de vaststelling van de eindinkomsten derhalve uitgaan van de gerealiseerde kosten voor het ORV lokale heffingen in 2010. De Raad wijzigt daarom op dit specifieke punt het ontwerp-besluit.

16. Kortom, de Raad zal bij de bepaling van de begininkomsten 2007 uitgaan van de kosten voor het ORV lokale heffingen 2007 en bij de bepalingen van de eindinkomsten 2010 uitgaan van de kosten voor het ORV lokale heffingen 2010. De Raad hanteert in onderhavig besluit dus de feitelijke gerealiseerde kosten in het begin- en eindpunt.

17. Ten aanzien van het tweede punt van Liander dat het ontwerp-besluit zich niet verdraagt met de uitspraak van het CBb, merkt de Raad op dat hij van mening is dat de in het ontwerp-besluit gehanteerde methode conform de uitspraak van het CBb is. De Raad heeft dit gemotiveerd in paragraaf 4.1 van het ontwerp-besluit. De Raad is van mening dat hij middels de in paragraaf 4.1 beschreven wijze van vergoeding heeft voldaan aan de uitspraak van het CBb. Liander interpreteert de uitspraak anders, zij is van mening dat een volledige vergoeding inhoudt een exacte vergoeding. Liander miskent hiermee, naar inziens van de Raad, de werking van de reguleringssystematiek. De Raad is van mening dat de vergoeding voor een ORV conform de reguleringssystematiek volledig dient te zijn. Dit houdt niet noodzakelijkerwijs in dat de totale kosten voor een ORV exact worden vergoed. De Raad miskende in het vernietigde besluit dit beginsel door het niet opnemen van de kosten voor het ORV lokale heffingen in de begininkomsten. De Raad heeft dit in het onderhavige besluit hersteld.

18. De Raad merkt ten aanzien van de zienswijzen van Liander en Stedin met betrekking tot de nacalculatie op dat er geen nacalculatie meer kan plaatsvinden. Dit omdat, zoals hiervoor is beschreven, de Raad de begin- respectievelijk eindinkomsten reeds zal baseren op de feitelijke kosten voor het ORV lokale heffingen in 2007 respectievelijk 2010. Hiermee vervalt de bevoegdheid tot nacalculatie voor het ORV lokale heffingen, zoals deze is neergelegd in artikel 41c, tweede lid, onderdeel c, van de E-wet. Dit artikel spreekt van een correctie op de tarieven in verband met het

afwijken van feitelijke gegevens ten opzichte van geschatte gegevens. Nu de Raad feitelijke gegevens hanteert ziet de Raad geen aanleiding en mogelijkheid om in het onderhavige methodebesluit een nacalculatie op te nemen met betrekking tot de kosten voor het ORV lokale heffingen. De Raad komt derhalve, gelet op het voorgaande, niet toe aan het punt van Liander of de nacalculatie in het ontwerp-besluit onrechtmatig is.

Conclusie "Alternatieve methode"

19. De zienswijze heeft geleid tot een wijziging van het ontwerp-besluit. De Raad zal in het onderhavige besluit de feitelijke gerealiseerde kosten voor het ORV lokale heffingen opnemen in de begininkomsten en eindinkomsten. Een gevolg van de zienswijze en de verwerking daarvan dat de Raad in het onderhavige methodebesluit niet langer een nacalculatie opneemt voor het ORV lokale heffingen.

Zienswijze 2 "Verzoek opnemen nacalculatie"

20. RENDO geeft in haar zienswijze aan dat uit het ontwerp-besluit niet volgt hoe de Raad voornemens is om te gaan met het verschil tussen de reeds vastgestelde begininkomsten in de tariefbesluiten 2009 en 2010 en de opnieuw vast te stellen begininkomsten over 2007 tot en met 2010.

21. RENDO gaat ervan uit dat het verschil tussen de oorspronkelijk vastgestelde begininkomsten en de nieuw vast te stellen begininkomsten middels een nacalculatie in de tariefbesluiten zal worden verwerkt. RENDO verzoekt de Raad deze nacalculatie expliciet te benoemen in het vast te stellen besluit.

Reactie "Verzoek opnemen nacalculatie"

22. In reactie op dit verzoek merkt de Raad op dat mededelingen van de Raad over voornemens om al dan niet tot nacalculatie over te gaan, formeel gezien geen onderdeel zijn van het methodebesluit dat de Raad op grond van artikel 41 van de E-wet vaststelt, niet op rechtsgevolg gericht zijn en daarom louter van informatieve aard zijn. Dit laat onverlet dat de Raad de wens van RENDO begrijpt. De Raad bevestigt daarom dat hij voornemens is om in de toekomstige tariefbesluiten het verschil tussen de toegestane inkomsten over de periode 2008 tot en met 2010 op basis van het vernietigde besluit en de toegestane inkomsten over de periode 2008 tot en met 2010 op basis van het methodebesluit na te calculeren. De Raad zal dit voornemen in het methodebesluit opnemen.

Conclusie "Verzoek opnemen nacalculatie"

23. De zienswijze heeft geleid tot een wijziging van het ontwerp-besluit. De Raad heeft in paragraaf 4.1.3 opgenomen dat hij voornemens is een nacalculatie uit te voeren in de toekomstige tariefbesluiten.